

BUĎME SVORNÍ.

STAŇKOVSKO

Krajinský týdeník.

List Národního souručenství.

Předplatné: ročně poštou K 29 -, půlletně poštou K 14.50.
Inserce levná, platí se napřed. - Kdo si ponechá dvě čísla,
stává se odběratelem. - Rukopisy se nevracejí. - Telefon č. 1.

Vychází každou sobotu.

Redakce a administrace ve Staňkově. - Pošt. spoř. 210.627.
Novinová sazba povolena ředitel. pošt a telegrafů v Praze,
č. 131.619-IIIa 1937. - Dohledací poštovní úřad Staňkov

Majitelka a vydavatelka Marie Závorková. Odpovědný redaktor Josef Žák v Staňkově. Tiskárna—Závorka—Staňkov.

Nadlesní Pavel Klus:

Úkoly

v lesním hospodářství.

1. Vládní nařízení č. 122 z 28. 4. 1939 upravilo lesní těžbu na rok 1939 tak, že v lese větší plochy, než obnáší 50 ha, musilo být vytěženo 150% přípustné těžby a to do 1. října 1939. Dále byla nařízena změna hospodářského roku a to tak, že nadále nyní počíná hospodářský rok dne 1. října tohoto roku a končí 30. září roku příštího.

Některá bližší ustanovení k tomuto vl. nařízení přinesl prováděcí pokyn minist. zemědělství z 26. 5. 1939, č. 35.782-VI.C 1939, zejména o způsobu výpočtu 150% těžby a jejím ohlášení. Dále vyhláška ministerstva zemědělství z 27. 5. 1939, čis. 37.264-VI.C/39 určuje k vlád. nařízení, jaké druhy mají být při těžbě dříví vyráběny, při čemž palivo budiž omezeno na míru nejmenší.

2. Nařízením předsedy vlády č. 175 z 20. 7. 1939 se zakazuje zvyšování cen nad stav ke dni 20. června 1939 u zboží, statků a úkonů všeho druhu, tedy samozřejmě i u dříví.

3. Vyhláškou ministerstva zemědělství ze dne 7. září 1939, č. 58.599-VI.A/39 se ustanovuje, jak bude nadále dříví vyráběno, měreno a druhoáno. Podrobný předpis o výrobě, měření a druhoání dříví podle druhů stromů, jakosti i druhů výrobků, vyjadřující jasně snahu nejhospodárnějšího vyřídění dříví (nejvíce užitkového a nejméně palivového dříví), platí pro každý případ, kdy se dříví stá-

vá předmětem tržního odbytu. Vyhláška má být opatřena každým obecním úřadem pro potřebu obce. Podrobnosti není tedy třeba zde uváděti.

4. Vládní nařízení č. 228 z 21. 9. 1939 upravuje lesní těžbu na hosp. rok 1. 10. 1939 až 30. září 1940 na výši 150% v lesích přes 50 ha výměry.

5. Vyhláškou ze 4. 11. 1939, č. 21.096, IV/3-1939 stanovil Nejvyšší úřad cenový ceny surového dříví pro určité oblasti a druhy dříví užitkového. Pro palivo není cena stanovena, a však nařízeno je, že cena paliva z 20. 6. 1939 (podle vyhlášky předsedy vlády z 20. 7. 39, č. 175) se nesmí zvyšovat.

6. Vyhláška min. soc. a zdrav. správy z 15. 11. 1839 o mzdách lesního dělnictva se vztahuje mimo jiné na „všechno dělnictvo zaměstnané pracemi v lesním hospodářství.“ Podle oblastí připadá mužům i ženám ustanovená hodinová mzda, kterou zaměstnavatel může při určitém zvýšení přepočítati na mzdu úkolovou.

Tyto mzdy byly opět ale zvýšeny o 10% vyhláškou téhož ministerstva ze dne 29. 11. 1939. Bližší obsahuje „Úřední list“, č. 262 z 17. 11. 1939 a č. 272 z 29. 11. 1939. Podrobnosti přineseme v našem listě později. V těchto šesti odstavcích je podán přehled o úředních směrodatných předpisech, podle kterých se musí v lesním hospodářství postupovati. V dalším bude nyní shrnuto v přehledu, co jest rozdílného v důsledku vyřazených předpisů proti dřívějším poměrům, aby ti, kdož mají co s lesem (zejména obecním) činiti, znali povšechně směrnice a jimi se řídili:

Adolf Wenig:

Jabloňová větvička.

Uvěznili jednou mladého člověka. Byl nevině nařčen z vraždy. Před soudem se hájil, jak uměl, zapřísahal všechny o své nevině, ale nic naplat. Soudcové byli přesvědčeni, že je vrahem a v očích všech zatvrzelým zločincem. Proč tak tvrdošíjně zapírá? Odsoudili jej na dlouhá léta a uvrhli do žaláře.

Den za dnem ve smutném žaláři pomalu mu ubíhal. Nevědná, šerá komůrka, holé stěny, pryč prkenná místo lože. A když vězeň sebou pohnul, těžké řetězy přišerně řinčely.

Blízko u stropu komůrky bylo malé okénko. Denní světlo tudy padalo do žaláře; ale ani kouska boží oblohy vězeň neviděl. Zeď vysoká, šedou hrubou maltou ohozená, byla zrovna před oknem. Tak byl před ním celý širý svět uzavřen a on z něho nevěděl o ničem; ledaže ve-

černí červánky zbarvily někdy protější zeď anebo že ptáka zaslechl ze zahrady za zdí.

Uvězněný věděl o té zahrádce a tím více tesknil.

Kdyby silná touha dovedla zdi prorážet, jaký by to byl výhled měl vězeň! Plná krásných stěpů byla zahrada, ptáci tam ve větvích bytovali, pod stromy se květy v trávě pestřily a nade vším se klenula boží obloha vysoká, modrá.

Ale tak ubohý vězeň jen na holou zeď hleděl od rána do večera. Po svobodě toužil a smutný byl až k smrti. - Ze žaláře vysvobození nebylo.

*

U zdi v zahradě stála krásná jablň, bujný stěp. Každým rokem sířla a mohutněla, nové větve rozkládala. - A tak jednou z jara větvíčka jabloně přerostla přes zeď a naklonila se až k okénku vězeň.

Okénko do minulosti...

Příštím rokem tomu bude 80 let, co byl zahájen provoz na železniční trati z Prahy do Plzně. Bylo to v roce 1860. Rok poté byla tato trať prodloužena z Plzně do Brodu, čímž se dostalo Staňkovu přímého a rychlého spojení s ostatními kraji a přineslo celému okolí nebývalý rozmach hospodářský i kulturní.

I. Těžba v roce 1939 a v roce od 1. X. 1939 do 30. IX. 1940 obnáší v každém z nich 150% pro lesy přes 50 ha plochy.

II. Hospodářský rok každého lesního hospodářství není shodným s rokem kalendářním, nýbrž se počíná 1. října jednoho roku a končí 30. září roku druhého.

III. Veškeré dříví, které jest určeno k prodeji, musí být v každém lese zpracováno podle stanovených směrnic.

IV. V každém lese, při zpracování dříví určeného k prodeji, nesmí být vyříděno více paliva, než je kraině a nezbytně nevyhnutelné, bez ohledu na místní potřebu a musí být všechno schopné dříví vyříděno na užitkové.

V. Prodej dříví dražbou není přístupný, protože ceny dříví jsou stanoveny, nesmí být ani podbízeny, ani nadbízeny; dříví palivové nesmí být zdražováno nad cenu z 20. VI. 1939.

VI. Za stanovené ceny při zpracování dříví podle předpisu může si kdokoliv koupiti kolik potřebuje a kolik dostane.

VII. Prodej dříví nezpracovaného - na stojatě - je naprosto nepřipustný.

Jabloňová větvička — znamení života, pozdrav přírody!

Mladý vězeň jako posla nebes uvítal malou větvičku. Stál pod oknem a upřeně hleděl na zarůžovělé květy, jimiž větvička byla obalena. Jaký zázrak života a krásy tu v šerém vězení, kde tesknota strašná na duši padala. - V duchu viděl ubohý člověk řady stěpů v zahradě bíle a růžově prokvétajících, ptáky slyšel zpívat.

Zdalo se mu o nádherném tom vzkříšení všeho života, o veliké slavnosti mladé přírody — o jaru!

Větvíčka jabloňová byla mu celým jarem.

A už se necítil opuštěným ve smutném vězení. - V zanícení hleděl na větvíčku. Tu chvíli jarní slunko zasvítlo jasným paprskem na zeď proti vězeň a někde nahoře na střeše kos se rozezpíval. Vězeň plakal — radostí.

Od té doby každodenně, solva ranní úsvit padl okénkem do žaláře, první po-

V. Žák:

Před padesáti léty a dnes

(Co poskytují nemocenské pojišťovny nad svoji zákonnou povinností).

Veřejnost nebyla dosud dostatečně informována o tom, kolik dělnické nemocenské pojišťovny věnují na léčebnou péči svým pojištěncům a rodinným příslušníkům a v jakém rozsahu je provozována.

Nyní bylo učiněno opatření, aby byla pravidelně zjišťována tato činnost nemocenských dělnických pojišťoven a aby se o tom dostalo veřejnosti potřebných informací.

Nemocenské pojišťovny jsou povinny ve smyslu platných zákonných předpisů poskytovat svým pojištěncům také určité dávky.

Tyto dávky jsou zejména lékařské oše-

tření, léky a terapeutické pomůcky, nemocniční léčení, nemocenské podpory a dávky v mateřství.

Kromě těchto povinných (zákonných) dávek mohou však nemocenské pojišťovny poskytovat ještě další dávky, zejména v oboru léčebné péče jako: léčení v lázních, sanatoriích, ozdravovnách, příspěvky na odborné léčení, ošetření zubů a umělé chrupy.

Jen na léčení pojištěnců a rodinných příslušníků v lázních, sanatoriích a ozdravovnách vynaložily nemocenské pojišťovny v měsíci říjnu t. r. částku převyšující 2.800.000,- K, v téže době byly poskytnuty příspěvky na ošetření zubů a umělé chrupy v částce převyšující 1.000.000,- K, z mimořádných podpůrných fondů poskytly nemocenské pojišťovny v částce 180.000 K a na jiných mimořádných dávkách téměř 200.000 K.

hled věznův platil větvičce. — Na šedé čtvercové ploše, zkřížované tmavými mřížemi okna, jasná a svěží odrážela se větvička jako obraz umnou rukou vyšívaný jasným hedvábím na šeré látce. Zelené lístky znenáhla se rozvíly, květné plátky už vítr rozfoukal a na stopkách po květech záhy začaly se nalévat plody — mladá jablčka.

Vězeň cítil s větvičkou. Ale nebyla to jen vždy radost z krásného díla přírody. S opadávajícími květy jabloně oplakal svoje mládí, které bylo ovšem bestarostné, neboť rodiče chudákovi zemřeli, když byl ještě dítětem. Když pozoroval, že se větvička chystá na plody, v trpké vzpomínce znovu se rozteskl. Vždyť tu dobu právě, když plně jeho a přičinění v mládí vydati měly zdárné ovoce, v tu dobu odloučen byl krutým osudem od světa, odtržen od svých plánů zbaven svobody.

Tři jablčka ukázala se na větvičce, tři jablčka zrála pomalu mezi hustým listím. Léto tu bylo a ubohému vězni větvička jabloně byla obrazem léta. Jak toužil se procházet žloutnoucími lány polí, klepání kos slyšet a žencův zpěv okolo dědinky pod lesy, kde jeho kolébka stávala! Vzpomínal, jak doma na zahradě malí hoši pod jabloněmi chodili a zrakem zkoumali úrodu na štěpích.

Jablčka na větvičce pomalu žloutla a zardívala se. Zrána mlha padala před okno a večer brzy tma se k němu přikrývala. Podzim se blížil. Vězeň den ze dne sledoval, jak jablčka dozrávají. Měl tak rád tři ty svěží plody štěpu jabloňového, vždyť si je od květu vyhlídal. Ale tu ho napadlo jednou večer, kdy už tma bránila hledět na jablčka, že zanedlouho přijde doba, kdy sadař je otrhá. Nespál tu noc a na jablčka stále jen myslel, na svoje potěšení. Sadař, který si snad štěpu od jara nevšímal, teď přijde a vezme. Má právo ovšem, jsou jeho.

Po probdělé noci náš vězeň ponejprv cítil, že jeho zdraví je otřeseno. Na prsou tíha hrozná, jako kámen ležela, hlava byla rozpálena a údy jako z olova. Na třetí rok byl už ve vězení a vzduch žalární mu nesvědčil. Taková hrůza chudáka obešla: kdyby se rozstl, dají ho do nemocnice a on se musí rozloučit s větvičkou, která se stala jeho přítelkyní. A tak se raději přemáhal, jak mohl. Jednou odpůldne hledí on zrovna na větvičku, kde mšeňská jablčka žlutě svítila a rděla se mezi listím: najednou větvička zmizí a za okamžik zpět se nakloní k oknu, ale jablček na ní nebylo! Sadař je ořezal. A tu chvíli horké slzy vyhrkly z očí věznových. Tak nelstostná ruka osudu rázem

dovede oloupit člověka o nejdražší statky. Den míjel za dnem. — Větvičkou před oknem vítr zmítal, listy žloutly a chřadly. Znenáhla list za listem padal — obraz poněkud umírá. Chudákovi vězni bylo tak teskně.

Přijde dlouhá zima, nastanou hrozné dny opuštění, které vlekou se pomalu, tak hrozně pomalu v teskné samotě.

Když první sníh rozsypal se z těžkých oblaků, zachycovaly se lehounké vločky na větvičce. Jindy zas jinovatka obalila větvičku třpytivým šatem.

Jako bez konce zdála se zima a vězeň čekal na jaro jako na vykoupení. — Bylo mu stále hůř, ale on se neprozradil dokavad se mohl přemoci. —

A přece přečkal zimu ve svém žaláři. Když potom teplý vítr zadul na okno vězení, větvička jiná a sněhu zbavená nasadila pupence. Nová naděj k životu klíčila v srdci ubohého vězně. Na větvičce objevila se zardělá poupata a jednou po teplém deštiku, jaká krása! — květy se rozvíly.

Rozkvětlá větvička jabloně — věžňovo celé jaro!

Radost ubohým člověkem prochvěla, bylo mu tak volno, že byl by chtěl zpívat a jásat o závod s ptáky v omladlé přírodě. — Tak volno!

A hlava se mu zatočila, tmě náhle viděl před očima, v hrdle ucítil cos teplého a už proud jasně rudé krve vyřinul se na tmavou podlahu vězení. Ubožák v bezvědomí upadl na tvář.

A v tu chvíli, byla to náhoda krutého osudu, vstupovali do jeho vězení, aby mu řekli, že je volný, že je mu svoboda vrácena. — Vrah se přihlásil sám u soudu. Svědomí ho tam přivedlo.

Zvedli žalárníci umírajícího nebožáka a na lože odnesli, sami tvrdí lidé nad jeho osudem zaplakali. Doběhli pro lékaře a v jeho náručí chudák, nevinný vězeň, ožil ještě na nějakou chvíli.

Vztyčil se na loži a dohasínající zrak zabloudil okénkem k rozkvětlé větvičce.

Ruce po ní vztáhl a jí platil pozdrav jeho poslední.

Větvička jabloně — jeho poslednímu jaru!

Potom klesl na tvrdé lože. Lékař, dobrý člověk, který postřehl poslední věžňovu touhu, silným žalárním dal se k oknu vysadit, ulomil větvičku, svěžím květem obalenou a vložil ji umírajícímu do chladnoucí ruky. Tu chvíli ubožák skončil. . .

To je povídka o jabloňové větvičce, která pro opuštěného vězně tolik znamenala.

"Večerní motýli".

Staňkov a jeho spolkový život. Událostmi posledního roku změnil se nápadně též spolkový život u nás, kde necelé 4000 obyvatel bylo rozděleno ve sto spolků. Dnes mnoho korporací likvidovalo a na troskách stran a stranic vyrostlo jediné národní hnutí, které má stoprocentní důvěru občanů i ve Staňkově. Právě zjednotěním politického života získal také Staňkov, který bez úřadů získal sídlo okresního vedení NS se stálým sekretariátem. Nelze pochybovat o významu, jaký získává naše město tímto rozhodnutím. Utvoření jednotné strany vynutilo si změny i v ostatních korporacích a na zásadě: špatné opustit, dobré uchovat, zůstávají nám ve Staňkově mnohé a různorodé spolky, jejich činnost jest těsně spjata s výchovou a vzděláním lidu, s péčí o pomoc potřebným, jakož i se starostmi o hospodářské záležitosti kraje a půdy. Zůstaly nám zachovány tělocvičné korporace, spolky pěvecké, musejní, odbory dramatické, Národní Matice, nově vytvořené Rodičovská sdružení, sbory hasičské i spolky, pěstující rybářství, včelařství, lovení zvěře, dále společenstva obchodníků a živnostenská, sdružení přátel skautů, klub sportovní, péče o mládež, Okresní osvětový sbor a j. - Dokořán jsou otevřeny dveře chrámové, dobře vybavené knihovny, školy, biografy - tam všude najde náš český člověk své potřeby i zábavu, dnes tolik cenné, jež nám minulé doba rozbrojů a politických řevnivostí nedopřála. Spolkový život ve Staňkově prožil změnu, ale doufáme, že zdravou, která bude blahodárnou i pro nás všechny, neboť nám zachová jaro mysl a český jazyk.

Kraj v bílý rubáš se oděje... Oděl se a pod jeho pláštěm zjevila se nám nová země, která se ztrácí v šedi dalek, v krásách, každý rok opakovaných, ale vždy tolik překvapujících... Máme vypsat, jak si Staňkov a jeho výběžek v té bílé pohádce hovi? Marně se snažíme - posíláme jen z tohoto nového světa od nás pozdravení všem, kteří s námi prožívali u nás chvíle oddechu v čase zeleně a zářícího slunce. Jistě na nás vzpomínají a třebaže vzdálení, věříme, že obrázky, které si zachovali z léta, snadno zamění ve vzpomínkách za nové, zimní. V duchu pojďte na chvíli s námi našim krajem, — obepnutým širokým pláštěm, s blaženým pocitem ticha, kde není cest, ani polí, jen ozvěny rolníček a pak zase klid - božský klid.

Naše mládež bude nosit národní staňkovský kroj? Není to špatný nápad. Přišel z nenadání, když jsme ukazovali vzorky staňkovského kroje hostům z Domažlic v našem museu. Přičiňte se všude, kde je možno, aby tradice staňkovského kroje byla obnovena, doporučil nám známý chodský malíř prof. Trefný. Zná dobře onu živelnou akci zachovávání krojů v sousední Chodsku. Bylo by to možné u nás také? Přenecháváme slovo naší mládeži v "Národním souručenství." Prání naše i podporu naleznou jistě v celé veřejnosti.

**Čtete
Staňkovsko!**

Fráňa Šrámek:

PROSINEC.

Po sněhu půjdu čisté bílém,
hru v srdci zvonkovou.

Vánoční země je mým cílem.
Až hvězdy vyplovou,
to budu blízko již. A budu ještě blíž,
až lesní půjdu tmou.

Tu ztichnu tak, jak housle spící,
a malý náhle, dětinný,
a v rukou žmole beranici,
včarován v ticho mýtiny,
tu budu blízko již. A budu ještě blíž,
svých slz až přejdu bystřiny.

Mír ovane mne, jak by z chlěva,
v němž vůl a oslík klímají,
světýlka stříknou zprava, leva,
noc modrá vzlykne šalmají,
tu budu blízko již. Ach, jsem tak blízko
již,

snad pastýři mne poznají.

Je zajímavé, že v měsíci říjnu 1939, tedy v měsíci, kdy již ustává léčení v lázních a ozdravovnách, vyslaly naše nemocenské pojišťovny nově do ústavů 870 pojištěnců a příspěvky na toto léčení 195 rodinným příslušníkům.

Během tohoto roku do měsíce října poskytl sama Okresní nemocenská pojišťovna v Domažlicích svým pojištěncům: na léčení a v peněžitých dávkách 413.211,85 K, rodinným příslušníkům na léčení K 84.336,40, za léčení v nemocnicích a za dopravy 112.035,50 K, na lázeňské a sanatorní léčení 13.729,45 K, na ošetření zubů a umělé chrupy 27.934,30 K. Vydání toto se zvětší o účty odborných lékařů, které za uvedenou dobu pojišťovna dosud neobdržela.

Z uvedených čísel je patrné, jak se nemocenské pojišťovny dělnické snaží plnit své úkoly a konati více, než je jejich zákonnou povinností.

Lze říci, že ve vývoji nemocenského pojištění jest pozorovati charakteristickou tendenci ke stále větší převaze léčebné péče nad činností podpůrnou.

Písemnictví.

Chodsko. Známy katolický pracovník a redaktor B. Kumpel, vydá v nejbližší době první monumentální dílo pod názvem: „Církevní umění na Chodsku“, které přichází právě nyní, v době, která si přímo vynucuje obnovu českého člověka po stránce náboženské a kulturní. Naše Chodsko, ke kterému se dnes obrací zrak každého vlastence, bylo vždy baštou boдрých Chodů. Ti milovali svoji zem, svoji rodnou půdu vřele a opravdově. Do tohoto Chodska uveďte vás naše kniha. Budete z ní čerpat nejen ducha vlasteneckého, ale projdete v ní všemi půvabnými chodskými ves-

než jsem se odvážil doufat, neboť pak nebude snad tato první, tato kratičká cesta, naší poslední. - Snad vaše veliká laskavost mi umožní opět vás spatřiti a jíti vám po boku. Již dlouho po tom toužím, neboť vy jste byla první, jíž jsem potkal na odchodu z domova na pražském dláždění, když jsem se po smutných a tesklivých letech po válce zase vrátil do Prahy. Tehdy — bydlím na Malé straně v Nerudově ulici — jsem vyšel brzy zrána a vy jste byla nejkrásnějším pozdravem, jímž mě vítala Praha, po níž jsem tolik let vroucně toužil. Od té doby jsem vás zahlédl několikrát, ale vždy jste mi zmizela dříve, než mi bylo možno poprositi vás o svolení s vámi se seznámiti, ač jsem si nepřál ničeho více. Mnoho odpůldnů jsem prochodil ulicemi malostranskými, jen abych pomohl kýžené náhodě někde vás znovu potkati. Neměl jsem štěstí. Až dnes.

Zatím, co mluvil, jeho oči ulpávaly na krásné tváři neznámé, jež naslouchala jeho slovům klidně, bez jakéhokoliv překvapení a jak se zdálo i bez hlubší účasti. Byla skutečně překrásná, neboť její pleť byla jemnější než hedvábní a její oči, vroubené dlouhými černými brvami, zářily ve své tajemné hloubce zvláštním třpytem. Její růžová ústa byla

Když tak dělnické nemocenské pojišťovny činí, tedy vidíme, že od té doby, kdy nemocenské pojištění vzniklo (před 50 lety) do dnešního dne udělalo obrovský pokrok.

K porovnání toho uvádíme několik dat z první účetní závěrky r. 1890: za lékařské ošetření a léky bylo vydáno 1044 zl. 89 kr., za léčení v nemocnicích a dopravu 121 zl. 78 kr., na nemocenské podpory včetně podpory při porodu 2011 zl. 55 kr., celkem 3278 zl. 55 kr.

Nedá se vůbec srovnávat to, co bylo při vzniku nemocenského pojištění s tím, co pojištění představuje v roce 1939. Očekáváme tedy odůvodněně, že tento vývoj bude i nadále zachován.

Z týdne.

Dar. Pan Cyril Felix, hotelier na odpočinku, věnoval míst. museu ve Staňkově 100 K.

— Také městská spořitelna staňkovská ocenila záslužnou činnost musea darem 200 K, za kteréžto dary museu děkuje.

Čistý výnos z biografických představení ve prospěch Národní Pomoci činil v sokolovně 1.750 K, v Lidovém domě 1.687,40 K. - Správám biografů děkujeme za bratrskou spolupráci, kromě toho bigrafu Svornost za zaplacení půjčovního z filmu, který bychom byli museli platiti, jelikož filmy byly půjčeny zdarma pouze na den 29. XI. Děkujeme všem bratřím a sestrám, kteří ochotně a nenáročně zvali a prodávali vstupenky na obě představení a všem návštěvníkům, kteří umožnili tak krásný výsledek. Aby veřejnost byla informována, sdělujeme, že výtěžek z večerních představení bylo třeba poukázati ústředí NP., kdežto výtěžky ze školních představení byly ponechány ve Staňkově a z částí již použity na stravování školní mládeže.

Paní Marjánka-matka pluku, tu-tu známou Tylovu činohru sehraje dramatický odbor hasičů ve Staňkově-měst. v neděli 17. prosince 1939 odpoledne a večer v sále u Kozinů. Představení se koná ve prospěch Národní Pomoci.

Z Okresního osvětového sboru.

OOS ve Staňkově vzal si za úkol seznamovati úzkým filmem náš venkov s krásou domoviny, přiblížiti mu cizí kraje, poučiti jej o zdraví a dějinách lidu, o hospodářském rozvoji, vymoženostech techniky a konečně i pobaviti. Právě v těchto dnech rozesílá všem míst. osvětovým komisím program. Shrnuť vždy několik filmů v sérii, jejíž promítání bude trvati asi 1½—2 hod. I. serie: 1. Poslední léto s TGM. 2. Finsko. 3. Protektorát Čechy a Morava - 2 díly (půjčovna Č.K.). II. serie: 1. Praha - historická část. 2. Osud vdovy Novákové. 3. Norsko, země rybolovu. 4. Jak pracuje selská žena — (půjčovna Diapositivový a filmový ústav), III. 1. Vsesokolský slet v Praze (2 díly). 2. Egyptské pyramidy. 3. Micky závodníkem (půjčovna Vítek). IV. 1. V zemi losů. 2. Čistota a péče o zuby. 3. Dánsko. 4. Chaplin strážníkem (půjčovna Kodak). V. 1. Praha v květech. 2. Péče mateřská u zvířat. 3. Zimní sporty všeho druhu. 4. Jak měl Honza štěstí. 5. Kocour Felix v novém domově (půjčovna Suchánek, Praha). VI. 1. Na zlaté stezce Českého ráje. 2. Koloběh vody. 3. Kašpárek a Budulíněk (Červ. kříž). VII. Vsesokolský slet - celovečerní film o 5 dílech (Vítek, Praha). V sestavování dalších programů se pokračuje. OOS doufá, že MOK plně využije úzkého filmu, o jehož významu není třeba pochybovati.

Sníh - škůdce. Sníh, který v minulých dnech napadal v spoustách, jakých není pamětníka, způsobil v našich lesích značné škody vývraty a polomem v porostech všeho stáří, druhu i polohy. Zpracování tohoto dříví si vyžadá mnoho času a námahy. Množství dříví škodou postiženého se nedá zatím ani odhadnouti.

Přišel sníh - nečekaně a v množství nebývalém. Přinesl kromě pravé zimní nálady také značné škody na drátech elektrického a telefonního vedení, protože mokrá tento host zatěžoval je a často přetrhal. Ve Staňkově i v okolí nešel v prvních dnech elektrický proud. Tiha sněhu na drátech vyvrátila u nás i elektrické stožáry na ulicích. Se střech

dívky, ony mladé muže, tak bezvadně oblečené, nevyslyšely a oddechl si, když spatřil, jak tiito mrzutí a rozladění se vzdalují, odkud přišli. Obě dívky průvod neznámých slušně, ale velmi rozhodně odmítly a kráčely dále samy.

Karel následoval je jako jejich věrná stráž. Nemohl své lačné oči nasytit nesmírnou něhou, s níž byla modelována postava jeho neznámé, vznešeně vzpřímené a každý její pohyb přesvědčoval jej o její vrozené noblesnosti a eleganci a její vábný krok připomínal mu lepší pohyby rytmiky. Minulý Resslerův náměstí i Palackého most a kráčely nyní dále po nábřeží. Ne však dlouho, několik kroků za mostem se obě zastavily a podavše si ruce, rozloučily se. Dívka s vlčákem se vrátila k mostu, aby po něm přešla na smíchovskou stranu, jeho neznámá pak se ubírala dále po nábřeží a Karel neustále v jejích stopách. Věděl, že nyní nastal vhodný okamžik, kdy by ji mohl osloviti, třeba to bylo proti všem pravidlům společenského katechismu. — Ve svém nitru bojoval však těžký boj. Má ji osloviti? Což když se mu dostane podobné odmítavé odpovědi, jako jako předchozím nápadníkům? Zaváhal, nemá-li ji jen mlčky doprovázeti až k cíli její

dopadaly na ulici celé laviny sněhu a chystaly tak nebezpečí pro chodce. Po úrazu, který odnesla jistá žena pádem takového chomáče sněhu, upozornila obecní správa občany ještě týž den, aby nechodili po chodnících, nýbrž středem ulice. Ze státní silnice byl sníh odstraňován zvláštním pluhem, taženým dvěma páry koní. O škodách v lese píšeme na jiném místě. Krása bílé pohádky měla letos dvojí tvář a o tu druhou jsme věru nestáli.

Málokterý z chodníků v Staňkově je v této době tak schůdný, aby byl prost nebezpečí z povstalých ledových zmrázek. Majitelé domů jsou povinni odstranit toto nebezpečí. Odstraňte sníh a posypte chodníky popelem.

Opera Vodník vydána tiskem. Nová česká národní opera „Vodník“ od Boleslava Vorné, která s velkým úspěchem byla provedena v pražském a brněnském Národním divadle a pro bohatou hudebnost těšila se trvalé oblibě obecnosti, vyšla tiskem jako klavírní výtah v Průmyslové tiskárně v Praze. Opera je psána dle balady K. J. Erbena na slova Adolfa Werniga, klavírní úprava Karla Solce přihlíží k snadné hrátelnosti, čímž podává se ucelený obraz operní partitury. Německý překlad vytvořil mistr zpěvu Pavel Ludíkar. Výprave publikace věnovala tiskárna neobyčejnou péči. Způsob vyrytí not i tisku je dokonalý a nadto obohacena je publikace barevnou umělecky vzácnou obrazovou obálkou od ak. malíře Cyrila Boudy. Tím nabývá klav. výtah Vodníka zvláštní hodnoty, jako krásný tisk a přístupnou cenou 140 K stává se vítaným dárkem vánočním pro milovníky krásného zpěvu a dobré hudby. Dilo vyšlo nákladem autorovým a Průmyslová tiskárna v Praze VII., Dobrovského 29 jej na došlou objednávku zájemcům zašle na dobírku.

Staňkovsko v čele západočeských okresů ve výsledcích sbírky Národní Pomoci. Dle předběžných zpráv vede Staňkovský kraj průměrným darem 8 K na

cesty. Ale pak by ani trochu neupokojil své touhy, jež tak dlouho žily v jeho srdci a naplňovaly jeho myšlenky. Tyto touhy nutily jej nyní k nějakému rozhodnutí, ač v jeho duši mohutněl i sobecký strach, aby nebyl směšný, ale touha posléze přemohla bázeň, neboť tušil, že lze mu poznati nové půvaby života v seznámení se s tímto květem dívčí krásy, tak převládá v něm.

Rozhodl se pro první. Ovšem nutno počítati si co nejopatrněji a nejzdravěji, aby mladá dáma nebyla nijak dotčena a tento malý společenský poklesek mu odpustila. Všecek rozrušen obavami, jak jeho pokus dopadne, zrychlil krok, aby se jí s levé strany těsně přiblížil a pak sejmuv klobouk pronesl rozechvěle:

„Odpusťte mi, slečno, že vás, na vzdor všem pravidlům o slušném chování oslovuji na ulici. Hledal bych však, myslím, marně jiné cesty, jak se k vám přiblížiti...“

Dívka takto neočekávaně oslovená, zastavila se a překvapenými zraky pohlédla na Karla. Ale dříve, než mohla odpověděti — Karel tušil, že by to bylo sotva co lichotivého, pokračoval již, prose ji, aby se mohl představit:

UHLÍ

z vlast. domácích dolů dodává opět za ceny konkurenční s dovozem kamkoliv

F. KREYSA, STAŇKOV

a to uhlí vzduchem prané z dolu Dobré štěstí v Dobřanech — aneb známé staré vytuňské uhlí z dolu KREYSA II ve Vytuni.

Strojní tašky bobrovky, falcovky lisované, duté cihly, klenovky, dlaždice. Veškerý cihlářský materiál osvěd. jakosti.

jednoho člena N. S. I. kdyby snad při konečném srovnání výsledků se pořadí změnilo, nic se nezmění na skutečnosti, že jsme pro sbírku N.P. učinili všichni vše, co jsme mohli. Jsou to v první řadě dárci, kteří pochopením účelu sbírky nejvíce přispěli k nečekanému, překvapujícímu výsledku, ale v neposlední řadě to byli také naši místní i venkovští, drobní a celkem neznámí pracovníci, jimž okresní pomocný výbor upřímně děkuje. Těší nás, že naše úsilí setkal se s plným zdarem a prosíme všechny bratry a sestry, aby nás v našich snahách i v budoucnu podporovali. Činovníci N.S. a N. P. žádáme, aby vždy poctivě a hlavně včas vykonávali pokyny jim dané, neboť na přesném plnění rozkazů závisí dobrý výsledek každé práce. Okr. pom. výbor v Staňkově.

Biografy.

Bio SOKOL Staňkov předvádí v neděli dne 17. prosince v 8 hodin večer vídeňský film s Rolíkem Wankou: Dunajské vlny. Poutavý román dvou mladých srdcí. - Dodatek: Zvukový týdeník.

PROHLÁŠENÍ.

Prohlašuji, že veškerá nařízení, která jsem pronesl o sl. Marii Šindelářové nejsou pravdivá; žádám ji proto touto cestou o prominutí. Jaroslav ŠATRA.

Bio Sokol Koloveč předvádí v neděli dne 17. prosince v 8 hodin večer českou veselohru: Srdce na kolejkách.

I my prosíme, abyste nám připravili nadílku v předplatném, které nám laskavě zašlete naší složenkou. Nemáte-li ji, tedy vyplňte blanko složenku naším číslem 210.627. Děkuje! Administrace.

Velocipedy ve velkém výběru - veškeré součásti a opravy. - Stálý výběr starších opravených pánských i dámských kol. JAN MESTL, STAŇKOV.

Odborný ženský lékař a porodník

MUDr. Jan Hofmann, em. zástupce primáře porod.-gyn. odděl. v v. nemocnici v Plzni a asistent gynaekolog. sanatoria v Praze ordinuje v Plzni, v Jungmannově tř. č. 30, I. posch., od 9—11 hod. a od 15—do 16h.

Domovské listy

a jiné tiskopisy pro obecní úřady má na skladě:

Tiskárna — Závorka — Staňkov.

ničkami, s jejich idyllickými kostelíky. Na 80 krásných fotografií, jakož i jména vynikajících vědeckých pracovníků (profesor Michael Ludvík, konservátor st. pam. úřadu, prof. J. Trefný, akad. malíř a pracovník v chodském národopisu), budou zárukou, že chystané dílo bude skutečně hodnotné — jak po stránce náboženské, tak i umělecké. — Redaktor B. Kům pl. Domažlice, (Hospod. záložna), určil subskripci do konce prosince t. r., ale neodkládejte na poslední dny! Za 45 K budete mít knihu, která svou hodnotou potěší dárce i obdarovaného čistou radostí z podané věci.

„Moje jméno jest Karel Žárský“.

Vše se událo tak rychle, že dívka ani nevyšla z překvapení a Karlovi se zdálo, že snad proto jej neodbyla jako jeho předchůdce. Teprve, když zaslechla jeho jméno, pravila stručně:

„A co si vlastně přejete, pane?“

„Prosím o svolení, abych vás směl provázeti. Znovu se omlouvám, že jsem si vás dovolil takto osloviti, ač nemám cti vás znáti a znovu prosím, abyste mi prominula. Já však již dlouho se snažím, abych se s vámi seznámil a lituji, že spatřiv vás s přítelkyní na žofínské promenádě, nenalezl jsem nikoho, kdo by mi byl při tomto seznámení prostředníkem. Doufám, že mi moji smělost odpustíte a mé prosby, abych vás směl doprovázeti, neodmítněte.“

„Nemám sice ve zvyku seznamovati se s pány tímto způsobem, ale bažíte-li po tom tak příliš, budiž! Ostatně bude to jen několik kroků, neboť bydlím v sousední ulici“.

„Děkuji vám, slečno, a věřte mi, že bych si přál, aby cesta k oné ulici trvala nejméně hodinu. Ostatně tím, že mi dovolujete, abych vás doprovázel, poskytnete mé smělosti více,